

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด *
THE ACADEMIC LEADERSHIP OF PRIVATE SCHOOL ADMINISTRATORS
IN ROI ET PROVINCE

ภูภัทร์ จุลสุคนธ์

Phuphat Chulasugandha

วิทยาลัยนครราชสีมา

Nakhonratchasima College, Thailand

Corresponding Author's Email: phupat27@gmail.com

วันที่รับบทความ : 28 เมษายน 2568; วันแก้ไขบทความ 23 มิถุนายน 2568; วันตอบรับบทความ : 24 มิถุนายน 2568

Received 28 April 2025; Revised 23 June 2025; Accepted 24 June 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 272 คน โดยได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยมีค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ค่าเอฟ และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเซฟเฟ

Citation:

* ภูภัทร์ จุลสุคนธ์. (2568). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 3(3), 984-998.

Phuphat Chulasugandha. (2025). The Academic Leadership Of Private School Administrators In Roi Et Province. *Journal of Interdisciplinary Social Development*, 3(3), 984-998.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน และประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ผู้บริหารควรส่งเสริมความริเริ่มสร้างสรรค์ในงานวิชาการ ปรับปรุงระบบประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง นิเทศ ติดตาม และวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับครูเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์นักเรียน สร้างขวัญกำลังใจแก่ครู พร้อมสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และใช้การสื่อสารที่เหมาะสมในกระบวนการนิเทศเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยรวม

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ, ผู้บริหาร, โรงเรียนเอกชน

Abstract

The purpose of this research is to study and compare the levels of teachers' opinions on the academic leadership of private school administrators in Roi Et Province, categorized by education level and work experience, and to explore ways to develop the academic leadership of private school administrators in Roi Et Province. The sample used in this research consists of 272 teachers from private schools in Roi Et Province, selected through stratified random sampling. The research instruments used include a 5-point Likert scale questionnaire and a semi-structured interview. The IOC value ranged from 0.80 to 1.00, and the reliability coefficient was 0.82. The statistical analysis methods included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and pairwise comparison using the Scheffé method.

The research findings are as follows:

1. The academic leadership of private school administrators in Roi Et Province, overall, is at a high level. When considered by education level, there were no significant differences. Likewise, there were no significant differences based on work experience, both in overall and specific aspects.

2. The development guidelines for the academic leadership of private school administrators in Roi Et Province suggest that administrators should promote creativity in academic work, continuously improve quality assurance systems, supervise, monitor, and analyze data together with teachers to improve student achievement, boost teachers' morale, support continuous professional development, and use appropriate communication in the supervision process to enhance overall educational quality.

Keywords: Leadership, Administrator, Private school

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่มีบทบาทอย่างยิ่งในพัฒนาการของบุคคลและสังคม ซึ่งระบบการศึกษาไทยประกอบด้วยทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน การศึกษานั้นไม่เพียงแต่ช่วยให้บุคคลมีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต แต่ยังส่งเสริมการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ความคิดวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน มันเป็นเครื่องมือที่ช่วยลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและเปิดโอกาสให้ทุกคนมีสิทธิ์เข้าถึงโอกาสที่เท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ที่มีเป้าหมายเพื่อให้คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ ความสามารถ สมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ และคำนึงถึงการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การศึกษาไทยยังเป็นหนึ่งในประเด็นที่วิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวาง ถึงปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาไทย สะท้อนถึงความท้าทายของระบบการจัดการศึกษาที่หลากหลายซึ่งส่งผลต่อคุณภาพและความเท่าเทียมในการเข้าถึงการศึกษา อีกทั้งคุณภาพของการศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาขาดความรู้ ทักษะ ที่ไม่ได้ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ หลักสูตรการศึกษามักจะมีเนื้อหาที่ล้าสมัย และไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน ตลอดจนเรื่องความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษา (ชัยยุทธ ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ์, 2563) นักเรียนในพื้นที่ชนบทและพื้นที่ห่างไกลมักจะมีขาดโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ การขาดทรัพยากรทาง

การศึกษา เช่น หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน และครูผู้สอน ทำให้ไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ การศึกษาในเมืองใหญ่และพื้นที่ชนบทจึงมีความแตกต่างกันอย่างมาก และนอกจากนี้ ระบบการศึกษายังขาดการสนับสนุนที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะวิชาชีพที่สำคัญสำหรับการใช้ชีวิตในยุคดิจิทัล นักเรียนจึงมักจะขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานและการดำรงชีวิตในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

จากผลสัมฤทธิ์ด้านวิชาการจากแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่กำหนดจุดเน้นสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เข้ากับยุคดิจิทัลและทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยมีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบพหุปัญญา เช่น STEM และการเรียนรู้ผ่านกระบวนการ Active Learning เพื่อพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์และสร้างสรรค์ของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และลดภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ที่เกิดจากสถานการณ์โควิด-19 การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นอีกหนึ่งเป้าหมายสำคัญ โดยมีการฝึกอบรมและเพิ่มพูนทักษะด้านการสอนและการประเมินผลให้สอดคล้องกับความต้องการในปัจจุบัน เพื่อให้ครูสามารถนำกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพไปปรับใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การประเมินผลการเรียนยังได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยและสอดคล้องกับมาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้ตรงตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ

จากประเด็นปัญหาของการศึกษาไทย งานด้านวิชาการจัดเป็นภารกิจที่สำคัญของการบริหารสถานศึกษา ที่จะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนโดยตรง และจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้งผู้บริหาร คณะครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย มีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน การกำกับ ดูแล ประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการให้กับสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) ที่กล่าวไว้ว่า ให้สถานศึกษาจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

ภาวะผู้นำทางวิชาการเป็นพฤติกรรมหรือคุณลักษณะของผู้นำที่ผู้บริหารจะดำเนินตนเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นผู้นำที่จะสามารถนำพานักวิชาการของสถานศึกษาไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีไหวพริบ สามารถแก้ไขปัญหาได้ มีความรู้ ทักษะ มีความรับผิดชอบ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเห็นความสำคัญของงานวิชาการ สร้างแนวคิดและกระตุ้นความคิดใหม่ให้กับองค์กร (กิ่งกาญจน์ สุขสำราญ, 2565)

ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างคุณภาพการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้ในทุกระดับ การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย การพัฒนาครู และการจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างแรงบันดาลใจ สนับสนุนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งต้องพัฒนาตนเอง เรียนรู้สิ่งใหม่ มองกว้างและมองไกล เพื่อไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง (สุเมธ งามกนก, 2564) ผู้บริหารสถานศึกษายังมีหน้าที่ในการกำกับดูแลและประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ เพื่อให้มั่นใจว่าการเรียนการสอนและการวิจัยในสถานศึกษามีคุณภาพและตรงตามมาตรฐานที่กำหนด การใช้ข้อมูลและผลการประเมินมาเป็นพื้นฐานในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานทำให้สถานศึกษามีความก้าวหน้าและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สถานศึกษาเอกชน เป็นองค์กรหนึ่งที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ จึงจำเป็นต้องดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีทักษะในการบริหารที่ดี สร้างความเชื่อมั่นและเป็นที่ยอมรับของผู้ได้บังคับบัญชาและบุคคลทั่วไปได้เป็นอย่างดี (กนกวรรณ ภูเขาแก้ว, 2557) มีการดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา อาทิ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาระบบการเรียนการสอน พัฒนาการวัดและประเมินผลในระดับสถานศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเป้าหมายของการเรียนรู้ ได้พัฒนาทักษะ ความรู้ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์จากการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยเน้นการฝึกปฏิบัติมากขึ้น ฝึกทักษะการคิด ทักษะการใช้เหตุผล และทักษะกระบวนการกลุ่ม ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ตามมาตรฐานหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีทักษะการดำรงชีวิตและคุณลักษณะของความเป็นพลเมือง มีคุณธรรม จริยธรรม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570) ตลอดจนผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ความร่วมมือนี้

ช่วยสร้างความเข้าใจและความร่วมมือในการพัฒนานักเรียนในทุกด้าน แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโรงเรียนเอกชนจะมีความยืดหยุ่นและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ แต่ยังคงมีความท้าทายและข้อจำกัดที่ต้องพิจารณา เช่น ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการศึกษา และการรับรองคุณภาพการศึกษา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนพัฒนาบุคลากรด้านการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากับประชากร กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนี้ ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 57 โรงเรียน จำนวน 924 คน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2567)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 272 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการสุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Robert V. Krejcie and Earyle W. Morgan, 1970) โดยได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารโดยใช้ภาวะผู้นำทางวิชาการ จำนวน 4 คน และ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการ จำนวน 3 คน รวมจำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

2. แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ที่เป็นคำถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือจากวิทยาลัยราชสีมาไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์ที่มีการกำหนดคำถามไว้ล่วงหน้า โดยผู้ตอบจะได้รับคำถามเช่นเดียวกัน และในลำดับขั้นตอนเดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ถามถามได้ตรงประเด็นที่ต้องการ ไม่

เกินขอบเขตที่กำหนดไว้ และข้อมูลที่ได้รับสามารถนำมาประมวลผลได้ โดยมีขั้นตอนการสัมภาษณ์ ดังนี้

- 3.1 กำหนดเวลาในการสัมภาษณ์ 15-20 นาที และนัดหมายกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
- 3.2 เตรียมอุปกรณ์จัดบันทึกให้เหมาะสมกับสถานการณ์
- 3.3 แนะนำตัวเอง และสร้างบรรยากาศให้รู้สึกเป็นกันเอง
- 3.4 บอกวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ และขออนุญาตจัดบันทึกหรือใช้เครื่องมือบันทึกเสียงจากผู้รับการสัมภาษณ์
- 3.5 ป้อนคำถามเหมาะสมกับเวลา และทำการบันทึกหลังจากการสัมภาษณ์เสร็จ
- 3.6 ขอบขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งโดยภาพรวมรายด้านและรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 136-143) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้ค่า t-test (Independent samples)

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้ f – test (one way anova)

5. วิเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางในการภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยวิเคราะห์ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่
 - 1.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
 - 1.2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค 2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 2.1 ความถี่ (Frequency)
 - 2.2 ร้อยละ (Percentage)
 - 2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 136 -143)
 - 3.1 t- test แบบ Independent samples
 - 3.2 F- test แบบ One way ANOVA
 - 3.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 66.20 มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 45.60 มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 – 15 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 31.60 มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 15 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากร ด้านการพัฒนานักเรียน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ สถานศึกษาปรับปรุงและพัฒนา ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอยู่เสมอ ผู้บริหารเป็นผู้นำในการบริหารจัดการ หลักสูตรและการสอน สถานศึกษาสร้างเครือข่ายแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา ผู้บริหารมีความริเริ่มสร้างสรรค์ ชี้นำการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารเป็นแหล่งข้อมูลทาง วิชาการให้แก่ครูได้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ผู้บริหารมองเห็นความสำคัญของงาน วิชาการ

1.2 ด้านการพัฒนานักเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารร่วมกับ ครูวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สถานศึกษามีการรายงานผล การเรียนของผู้เรียนให้ผู้ปกครองทราบทุกปี ผู้บริหารสร้างความเป็นกัลยาณมิตรที่ดีในการ นิเทศชั้นเรียน ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการจัดประสบการณ์เพื่อผู้เรียน ผู้บริหารนิเทศ กำกับ ติดตาม และเสนอแนะ เพื่อนำไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูอยู่เสมอ และด้านที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ผู้บริหารส่งเสริมการจัดโครงการเกี่ยวกับกระบวนการรู้ให้นักเรียน

1.3 ด้านการพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารประเมินผลการทำงานของครูเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานให้กับครูอยู่เสมอ ผู้บริหารประสานงานกับ สถาบันที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดโครงการพัฒนาครูแกนนำ สถานศึกษาจัดโครงการพัฒนาครูด้านการ เรียนการสอน ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ ที่สุดคือ ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง

1.4 ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดและมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหาร ใช้การสื่อสารกับครูในการนิเทศการศึกษาได้อย่างเหมาะสม ผู้บริหารดำเนินการนิเทศ การศึกษาอย่างเป็นกลาง ผู้บริหารให้คำชี้แนะ และช่วยเหลือครูอย่างเป็นกัลยาณมิตรที่ดี ผู้บริหารนิเทศตามหลักการนิเทศอย่างถูกต้องตรงประเด็นและชัดเจน ผู้บริหารมีความรู้และ เข้าใจในการนิเทศการศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ผู้บริหารกำกับ ติดตาม และเอาใจ ใส่ครูหลังจากการนิเทศการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

2.1 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตาม ระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน และรายด้านแตกต่างกันในด้านการนิเทศการศึกษา

2.2 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมความริเริ่มสร้างสรรค์ในงาน วิชาการ ปรับปรุงระบบประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง นิเทศ ติดตาม และวิเคราะห์ข้อมูล ร่วมกับครูเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์นักเรียน สร้างขวัญกำลังใจแก่ครู พร้อมสนับสนุนการพัฒนา วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และใช้การสื่อสารที่เหมาะสมในกระบวนการนิเทศเพื่อยกระดับคุณภาพ การศึกษาโดยรวม

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนใน จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน อาจเนื่องมาจากผู้บริหารมี ความมุ่งมั่นในการส่งเสริมและพัฒนาด้านวิชาการ โดยการนิเทศ ติดตาม และสนับสนุนการ ทำงานของครูและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

2. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน และรายด้านแตกต่างกันในด้านการนิเทศการศึกษา อาจเนื่องมาจาก ระดับการศึกษาช่วยสร้างความมั่นใจและเพิ่มทัศนคติที่ดีต่อการนิเทศการศึกษา ซึ่งช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับมะไซดี อับดุลกอเดร์ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดกลาง ผลการค้นคว้าอิสระพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาขนาดกลาง พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดกลาง จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา ขนาดสถานศึกษา พบว่าภาพรวมไม่แตกต่างกัน และครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นต่อ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากโรงเรียนเอกชนอาจมีมาตรฐานการบริหารงานที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เช่น นโยบายการนิเทศ การพัฒนาหลักสูตร หรือการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยหรือมากก็ต้องดำเนินการตามแนวทางเดียวกัน

4. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า

ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนมีบทบาทสำคัญในการริเริ่มและชี้แนะการบริหารงานด้านหลักสูตรและการสอน โดยเฉพาะการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความใส่ใจในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในสถานศึกษา ทั้งนี้ยังสะท้อนถึงความสามารถของผู้บริหารในการเป็นผู้นำทางวิชาการที่สามารถส่งเสริมให้สถานศึกษามีมาตรฐานสูงขึ้น อย่างไรก็ตามควรเน้นการสนับสนุนให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้เพื่อให้เกิดความยั่งยืนและครอบคลุมทุกด้านของการเรียนการสอน

ด้านการพัฒนานักเรียน การนิเทศและติดตามของผู้บริหารเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ของครูเป็นจุดเด่นที่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ การที่ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับครูช่วยให้การพัฒนานักเรียนมีเป้าหมายที่ชัดเจนและตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ควรพิจารณาการส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น การจัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการสร้างสรรค์ เพื่อช่วยให้นักเรียนมีศักยภาพที่พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ด้านการพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากร ผู้บริหารมีบทบาทโดดเด่นในการสร้างขวัญและกำลังใจให้ครู ซึ่งเป็นแรงผลักดันสำคัญในการทำให้ครูสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มศักยภาพ นอกจากนี้ ความมุ่งมั่นของผู้บริหารในการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องแสดงให้เห็นถึงความตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาทักษะของครูในระยะยาว อย่างไรก็ตาม ควรเพิ่มเติมการส่งเสริมให้ครูได้เข้าร่วมโครงการพัฒนาวิชาชีพทั้งในและนอกสถานศึกษา และสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูจากโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อยกระดับความรู้และทักษะของครูอย่างรอบด้าน

ด้านการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารแสดงความเป็นผู้นำที่มีความสามารถในการสื่อสารที่เหมาะสมและเป็นกัลยาณมิตรกับครูในการนิเทศการศึกษา ซึ่งช่วยสร้างความไว้วางใจและส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ การกำกับและติดตามหลังการนิเทศแสดงถึงความต่อเนื่องในกระบวนการพัฒนา อย่างไรก็ตาม ควรเพิ่มการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการนิเทศใหม่ ๆ ให้แก่ผู้บริหารเพื่อให้การนิเทศมีประสิทธิภาพและทันสมัยมากยิ่งขึ้น

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน และประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และในส่วนของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ผู้บริหารควรส่งเสริมความริเริ่มสร้างสรรค์ในงานวิชาการ ปรับปรุงระบบประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง นิเทศ ติดตาม และ

วิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับครูเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์นักเรียน สร้างขวัญกำลังใจแก่ครู พร้อมสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และใช้การสื่อสารที่เหมาะสมในกระบวนการนิเทศ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยรวม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ควรจัดอบรมหรือเวิร์กช็อปเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มคุณภาพการจัดการเรียนรู้

1.2 สนับสนุนการทำงานร่วมกันระหว่างครูและผู้บริหาร สร้างระบบวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนร่วมกัน เพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3 ด้านการนิเทศการศึกษา ติดตามผลการนิเทศอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีการติดตามและให้คำแนะนำแก่ครูหลังการนิเทศ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2.2 ควรศึกษาการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาทักษะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน

2.3 ควรศึกษาการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ ภูเขาแก้ว. (2557). การนำเสนอแนวทางการกำหนดกลยุทธ์การจัดการศึกษาสำหรับสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กระทรวงศึกษาธิการ.

- กิ่งกาญจน์ สุขสำราญ. (2565). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในกลุ่มอำเภอ
ปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1. คณะศิลป
ศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกริก.
- ชัยยุทธ ปัญญสวัสดิ์สุทธิ์. (2563). การสัมมนาวิชาการประจำปี 2563 ครั้งที่ 42. (พิมพ์ครั้งแรก
สิงหาคม 2563). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: หจก.สามลดา คณะเศรษฐศาสตร์.
- สุเมธ งามนกน. (2564). การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการ
บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 3(1), 59-67.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2567). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน. เรียกใช้เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2567. จาก [https://ginfo.gcc.go.th/
index.php?option=com_content&view=article&id=7138:2017-12-24-11-
24-12&catid=582:contact](https://ginfo.gcc.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=7138:2017-12-24-11-24-12&catid=582:contact)
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2567). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน. เรียกใช้เมื่อ 31 ตุลาคม 2567 จาก [https://www.bing.com/
search?pglt=299&q=%E0%B8%AA%E0%B8%B3%E0%&FORM=ANNTA1&P
C=LCTS](https://www.bing.com/search?pglt=299&q=%E0%B8%AA%E0%B8%B3%E0%&FORM=ANNTA1&PC=LCTS)
- มะไซดี อับดุลกอเดร์. (2565). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นราธิวาส. ใน การค้นคว้าอิสระปริญญาครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970). "Determining sample size for research
activities". Educational and psychological measurement, 30(3), 607-610